

អរិយធម៌ម៉ូច (Moche Civilization)

អរិយធម៌ម៉ូច (Moche) ឬហៅម្យ៉ាងទៀតថា ម៉ូឈីកា (Mochica) គឺជាអរិយធម៌ចាស់មួយដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អាមេរិកខាងត្បូង ដែលសព្វថ្ងៃជាតំបន់ខាងជើងនៃប្រទេសប៉េរូ (Peru)។ ចំពោះឈ្មោះ ម៉ូចនេះគឺហៅតាមទន្លេ ម៉ូច (Moche river) ដែលជាទន្លេស្ថិតនៅក្បែរតំបន់នោះ ហើយដែលជាទន្លេធំជាងគេក្នុងតំបន់ដែរ។^១ អរិយធម៌នេះមានការរីកចម្រើននៅចាប់ពីស.វ.ទី១នៃគ.ស. រហូតដល់ស.វ.ទី៨នៃគ.ស. ដែលស្ថិតនៅខាងលិចនៃជ្រលងភ្នំអេនឌៀន។^២ តាមរយៈស្ថាភូមិសាស្ត្របុរាណ និងសំណង់ស្ថាបត្យកម្មផ្សេងៗ អ្នកស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថារាជធានីនៃអរិយធម៌នេះស្ថិតនៅក្បែរនឹងទីក្រុង Trujillo (ទ្រូជីឡូ) ដែលមានចម្ងាយប្រមាណជាង១៨០ ម៉ែត្រពីរាជធានីលីម៉ានៃប្រទេសប៉េរូ (រូបលេខ១)។^៣

ក្រុងនៃអរិយធម៌នេះ មានទីតាំងស្ថិតនៅក្បែរនឹងក្រុងទ្រូជីឡូប្រមាណ៤គីឡូ និងក្បែរសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក ៥គីឡូម៉ែត្រ សំណង់ប្រាសាទចំនួន២ត្រូវបានគេស្គាល់ជាសំណង់ស្ថាបត្យកម្មដ៏សំខាន់នៅក្នុងអរិយធម៌ម៉ូច។^៤ តាមរយៈស្ថាភូមិសាស្ត្រទាំងនោះ អ្នកស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា ការរៀបចំក្រុងម៉ូច គឺជាការរៀបចំជាបណ្តុំនៃសំណង់សាសនា (Complex monuments) ដែលសំណង់គោលនោះ គឺជាប្រាសាទពីរ៉ាមីត ប្រាសាទ Huaca de la Luna ឬប្រាសាទនៃព្រះច័ន្ទ និង Huaca del Sol ឬប្រាសាទនៃព្រះអាទិត្យ^៥ ដែលមិនខុសអ្វីពីអរិយធម៌មុនៗនោះទេ (រូបលេខ២-៣)។ ផ្នែកខាងមុខនៃសំណង់ប្រាសាទនៃព្រះអាទិត្យត្រូវបានបំផ្លាញដឹកដោយពួកអេស្ប៉ាញនៅអំឡុងស.វ.ទី១៦ ដើម្បីធ្វើជាព្រៃកដឹកក្នុងការដឹកជញ្ជូនទំនិញផ្សេងៗទៅកាន់សមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក។^៦ លក្ខណៈពិសេសនៃសំណង់ស្ថាបត្យកម្មនៃ

^១ <https://www.britannica.com/topic/Moche>

^២ Ibid

^៣ <https://www.khanacademy.org/humanities/art-americas/south-america-early/moche-culture/a/moche-culture-an-introduction>

^៤ <https://www.researchgate.net/publication/270509146>

^៥ <https://www.wmf.org/project/huaca-de-la-luna>

^៦ <https://www.researchgate.net/publication/270509146>

អត្ថបទអរិយធម៌ម្ល៉ូច

ប្រាសាទទាំងពីរនោះ គឺជាចម្លាក់ក្រឡោតទាប និងរូបគំនូរទឹកពណ៌ នៅលើតាមជញ្ជាំង ប្រាសាទដែលជាស្នាដៃគំនូរដ៏អស្ចារ្យ នេះក៏អាចនិយាយបានថាមនុស្សក្នុងអរិយធម៌នេះ មានបច្ចេកទេសខ្ពស់ ក្នុងការធ្វើកំណែដែលអាចរក្សាបានយូររហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ចាប់តាំងពីការរកឃើញផ្នែកសំខាន់ៗនៃសំណង់ប្រាសាទពីរនេះមក មានអ្នកស្រាវជ្រាវជាច្រើន ទាំងអ្នកស្រាវជ្រាវជនជាតិប៉េរូ និងអន្តរជាតិបានសិក្សាទីតាំងជាច្រើននៅស្ថានីយនេះ។ ឧទាហរណ៍ លោក M. Uhle បុរាណវិទូជនជាតិអាមេរិកាំង បានធ្វើការងារកំណាយនៅទីតាំងស្ថានីយបុរាណនៃអរិយធម៌ម្ល៉ូចនេះដំបូងគេ ក្នុងអំឡុងចុងស.វ.ទី១៩ ពោលគឺនៅឆ្នាំ ១៨៩៩ ដែលលោកបានធ្វើកំណាយនៅទីតាំងប្រាសាទទាំងពីរដោយបានរកឃើញនូវផ្នូរសពដែលជាប់សពមនុស្សស្រី ដែលប្រហែលជាស្លាប់ដោយការបូជាយាញ្ញ (Cemetery of sacrificed women) កុលាកាជន៍ និងវត្ថុសិល្បៈជាច្រើនទៀត (រូបលេខ២)។^៧ នៅអំឡុងឆ្នាំ ២០០២-២០០៦ អ្នកស្រាវជ្រាវជនជាតិបារាំងបានទៅធ្វើកំណាយរកឃើញផ្នូរសពសរុប ៥៣ផ្នូរ និងរួមផ្សំនឹងវត្ថុសំណែនផ្សេងៗរួមមានកុលាលភាជន៍ និងគ្រឿងអាលង្ការផ្សេងៗជាដើម។ តាមរយៈការសិក្សាលើធ្មេញនៃគ្រោងឆ្នឹងទាំងនោះ បានបង្ហាញថា ជាមនុស្សប្រុស និងស្រីវ័យជំទង់ (រូបលេខ៥)។^៨

តាមរយៈការរកឃើញវត្ថុសិល្បៈជាច្រើន អ្នកស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថាប្រជាជនក្នុងអរិយធម៌នេះមានជំនាញក្នុងការផលិតវត្ថុសិល្បៈ តាមទម្រង់ផ្សេងៗដែលបានរកឃើញពីកន្លែងជាច្រើននៃអរិយធម៌នេះរួមមាន គ្រឿងស្នូនដី គ្រឿងអលង្ការ រូបចម្លាក់ដី អំពីថ្ម លោហៈធាតុ (រូបលេខ៦-៧)។ សិល្បៈ និងសំណង់ស្ថាបត្យកម្មទាំងនោះ គឺជាសិល្បៈដែលមានទម្រង់ប្លែក តែមានបច្ចេកទេសខ្ពស់ ក្នុងការគូរគំនូរទាំងនៅលើជញ្ជាំងប្រាសាទ និងរូបគំនូរលើកុលាលភាជន៍ជាដើម(រូបលេខ៨-១០)។ ការសិក្សាលើរូបគំនូរនៅលើកុលាលភាជន៍ទាំងនោះបានបង្ហាញពីសង្គម និងមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញនៃអរិយធម៌នេះកាលពីសម័យ

^៧ សូមអាន <https://journals.openedition.org/bifea/1885/>
<http://museu.ms/museum/details/17967/pachacamac-site-museum>
^៨ សូមអាន <https://www.researchgate.net/publication/270509146>

អត្ថបទអរិយធម៌ម៉ូច

បុរាណ។ លើសពីនេះ អ្នកស្រាវជ្រាវពុំបានដឹងអំពីមូលហេតុច្បាស់លាស់នៃការដួលរលំនៃអរិយធម៌ម៉ូចនេះនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែប្រហែលមកពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងតំបន់ឬប្រហែលមកពីកត្តាសង្គមក្នុងអរិយធម៌នេះផ្ទាល់។

តាមរយៈការបង្ហាញទិន្នន័យទាំងឡាយមក ជាពិសេសទិន្នន័យនៃការរកឃើញផ្លូវសពបានឱ្យយើងអាចដឹងអំពីទំនៀមទម្លាប់នៃការកប់សព ដែលមនុស្សសម័យបុរាណប្រតិបត្តិហើយក៏អាចដឹងពីទិដ្ឋភាពសង្គមនោះបាន តាមរយៈគំនូររូបលើកុលាលភាជន៍ដែលកប់ជាមួយនឹងផ្លូវសព។

រូបលេខ១១៖ ផែនទីនៃអរិយធម៌ទីវាណាគូ

ប្រភព៖ Internet

រូបលេខ២-៣៖ ប្រាសាទនៃព្រះប៉ន្ទ និងព្រះអាទិត្យ

ប្រភព៖ Internet

រូបលេខ៤៖ គ្រោងឆ្អឹងដែលបានរកឃើញនៅស្ថានីយ El Brujo ក្នុងឆ្នាំ ២០០៥

ប្រភព៖ <https://edition.cnn.com/2018/01/19/world/moche-archaeological-ruins-peru/index.html>

រូបលេខ៥៖ ផ្លូវដែលបានកំណាយរកឃើញ រួមនឹងវត្ថុសំណែនផ្សេងៗ

ប្រភព៖ <https://www.researchgate.net/publication/270509146>

រូបលេខ៦-៧៖ រូបចម្លាក់ទម្រង់មនុស្សធ្វើពីដីដុត (Terracotta)
ប្រភព៖ https://www.metmuseum.org/toah/hd/moch/hd_moch.htm

រូបលេខ៨៖ រូបក្រឡេតទាប និង ទឹកពណ៌
ប្រភព៖ Internet

រូបលេខ៩៖ រូបក្រឡោតទាប និងទឹកពណ័រ
ប្រភព៖Internet

រូបលេខ១០៖ រូបក្រឡោតទាប
និងទឹកពណ័រ
ប្រភព៖Internet